Λ. ΚΑΣΙΛ

ΜΠΥΝΤΙΟΝΑΚΙΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ» ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ 1935

Λ. ΚΑΣΙΛ

ΜΠΥΝΤΙΟΝΑΚΙΑ

Μεταφράσι: Β. ΣΕΒΕΡΙ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ» ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ
1935

Ιμερολογίτες.

Αφτι ίτανε τέσερι φίλι: ι Μάρτα, ο Αβγυστ, ι Μάιγια, κι ο Γιύλιχ. Στον πεδικο κίπο τυς ονομάζανε ιμερολογίτες. Επιδι ιπάρχι μίνας μάρτις κε άβγυστος μίνας. Κε ο μάις επίσις ίνε μίνας. Κε ο Γιύλιχ μιάζι με τον μίνα γιύλι. Ετσι λιπον κε τυς ονόμαζαν ιμερολογίτες.

Ι Μάρτα κε ο Αβγυστ Μπεργ τελεφτέα ίλθανε απτι Γερμανία. Ο πατέραςτυς ίτανε γερμανος μιχανικος (ινζενέρος). Αφτος ίλθε ς' εμας να διεφθετίσι νέες μιχανες. Ο δε πατέρας τις Μάγιας κε τυ Γιύλιχ Μπυγροφ ίταν εργάτις μιχανυργος. Αφτος εργάζονταν σε κενύργια μιχανι. Αφτος ίταν ο καλίτερος υντάρνικος τις φάμπριχας. Γι' αφτο το λόγο αφτυνυ στιν Πρότι τυ μάι τυ δορίσανε μπιλέτο για τιν Κόκινι πλατία. Ο σίντροφος Μπυγροφ ιποσχέθικε να πάρι μαζί-τυ τον Γιύλιχ. Ι ιμερολογίτες παρ' ολίγο να μαλόσυνε γι' αφτο.

—Eςι θα κάνις βόλτες ςτιν Κόκινι πλατία; — ρότιxςε τον Γιύλιx ι Μάρτα. Αφτι ακόμα άςχιμα μιλύςε τα ρύςικα.

— Αχααα..., — απίντιςε ο Γιύλιx, εγο θα πάο με τον μπαμπά-μυ ςτιν Κόκινι πλατία.

—Εxι θα γίνι παράντνιι χόντ; — ρότιςε ο Αβγυςτ, ο οπίος επίςις άςχιμα ακόμα ομιλύςε τα ρύςικα.

— Παράντνιι χόντ — ίνε γενικα, ι πόρτες, πυ βλέπυνε προς το δρόμο, — ίπε ο Γιύλιx, — κε ςτιν Κόκινι πλατία θα γίνι παράντ (παρέλαςι) τον xραςνοαρμέον. Κε ο Βοροςίλοφ θα ίνε, κε ο Μπυντιόνι θα ίνε, όλι θα ίνε. Κε εγο θα ίμε.

— Κε εγο επίςις θα ίμε. Εγο επίςις θέλο! — φόναxςε ι Μάιγια.

— Κοριτςάκια ςτιν παρέλαςι εντελος δεν αφίνυν, — ίπε με χοντρι φονι ο Γιύλιx.

— Οχι, αφίνυν, — ίπε xλαπςιάρικα ι Μάιγια.

— Οχι, δεν αφίνυν.

— Οχι, αφίνυν, αφίνυν, αφίνυν... Ι ιμερολογίτες φόναζαν έτςι, πυ έτρεxςε ι θία Σίμα, ι πεδαγογος.

— Λιπον, τι ςιμβένι;—ρότιxςε ι θία Σίμα.

— Κε γιατι ο Γιύλιx λέγι, ότι εμένα ςτιν παρέλαςι δεν μς αφίνυν;

— Σε τι ίδος ακόμα παρέλαςι; — θάβμαςε ι θία Σίμα. Ι ιμερολογίτες αφιγιθίκανε, για το τι πρόκιτε. Ι θία Σίμα γέλαςε.

— Δεν πιράζι,—ίπε αφτι, — ας λέγι. Κε μις για τον εαφτό-μας ςτον πεδικο κίπο θα οργανόςυμε τέτια παρέλαςι, έτςι όπος ςτιν Κόκινι πλατία. Κε ιπικο θα ίνε, κε, πεζικο θα ίνε, κε ο Μπυντιόνι θα ίνε. Ολι θα ίνε. Ολι θα ίνε. Ολι ι μερολογίτες θα ίνε. Νά.

— Κε ςτρατιότες θα ίνε; ρότιςαν ι Ιμερολογίτες Μπέργ.

— Σ' εμας δεν ιπάρχυν ςτρατιότες, ς' εμας ιπάρχυν xραςνοαρμέι — φόναxςαν ι Ιμερολογίτες Μπυγροφ.

— Κε πίος ίνε ανότερος — ο xραςνοαρμέος ίτε ο μιλιτςιονέρος; — ρότιςε ο Αβγυςτ.

— Ανότερος απ' όλυς ίνε ο νάφτις, — ίπε ι Μάιγια.

— Κιριότερος απ' όλυς ίνε ο αεροπόρος, — διαφόνιςε ο Γιύλιx.

— Μιν μαλόνετε, Ιμερολογίτες, — τυς xαθιςίχαςε ι θία Σίμα. — Σ'εμας όλι ίνε ςπυδέι: κε ι xραςνοαρμέι, κε ι μιλιτςιονέρι, κε ι νάφτες, κε ι αεροπόρι.

Ο Ιμερολογίτις ςτον Μπυντιόνι

Ιταν παρέλαςι. Στιν Κόχινι πλατία στέχονταν ο Κόχινος στρατος. Ιταν ι Πρότι τυ μάι. Στις πέτρινες εκςέδρες στέχονταν ι χαλίτερι υντάρνικι. Αφτι στέχονταν χατα μίχυς τον τίχον τυ Κρεμλίνυ. Κε μ'αφτυς στέχονταν ο ςίντροφος Μπυγροφ. Καβάλα ςτο λεμο τυ ςιντρόφυ Μπυγροφ χάθονταν ο Γιύλιχ. Αφτος ίθελε να ιδι τον Μπυντιόνι. Αναπιδύςε κε κίταγε γίρο. Κε γίρο στέχονταν ςτρατος. Στιν αρχι τυ Γιύλιχ φάνιχε, ότι απλόθιχε ένα μεγάλο πράςινο λιβάδι. Μα αφτο ίταν ι φρυρι τον ςινόρον με τα πράςινα χαςκέτα πυ στέχονταν. Δίπλα τεράστιο χόχινο χοράφι με λυλύδια. Μα αφτο ίταν ιδικος ςτρατος με τα χόχινα ςτρατιοτικα χαςκέτα πυ ςτέχονταν. Κοντα ς'αφτυς ςα νάπεςε χιόνι: ςτέχονταν ι αςπροχέφαλι νάφτες. Κε παραχάτο λάμπανε, αςτράφτανε ι γιαλιςτερες περιχεφαλέες τις προλεταριαχις μεραρχίας.

Αχςαφνα όλος ο στρατος αμέςος φόναχςε „υρα". Απτις πίλες τυ Κρεμλίνυ ίλθε χαβάλα ςτο άλογο ο ςίντροφος Βοροςίλοφ. Αφτος χερέτιςε τον Κόχινο ςτρατο.

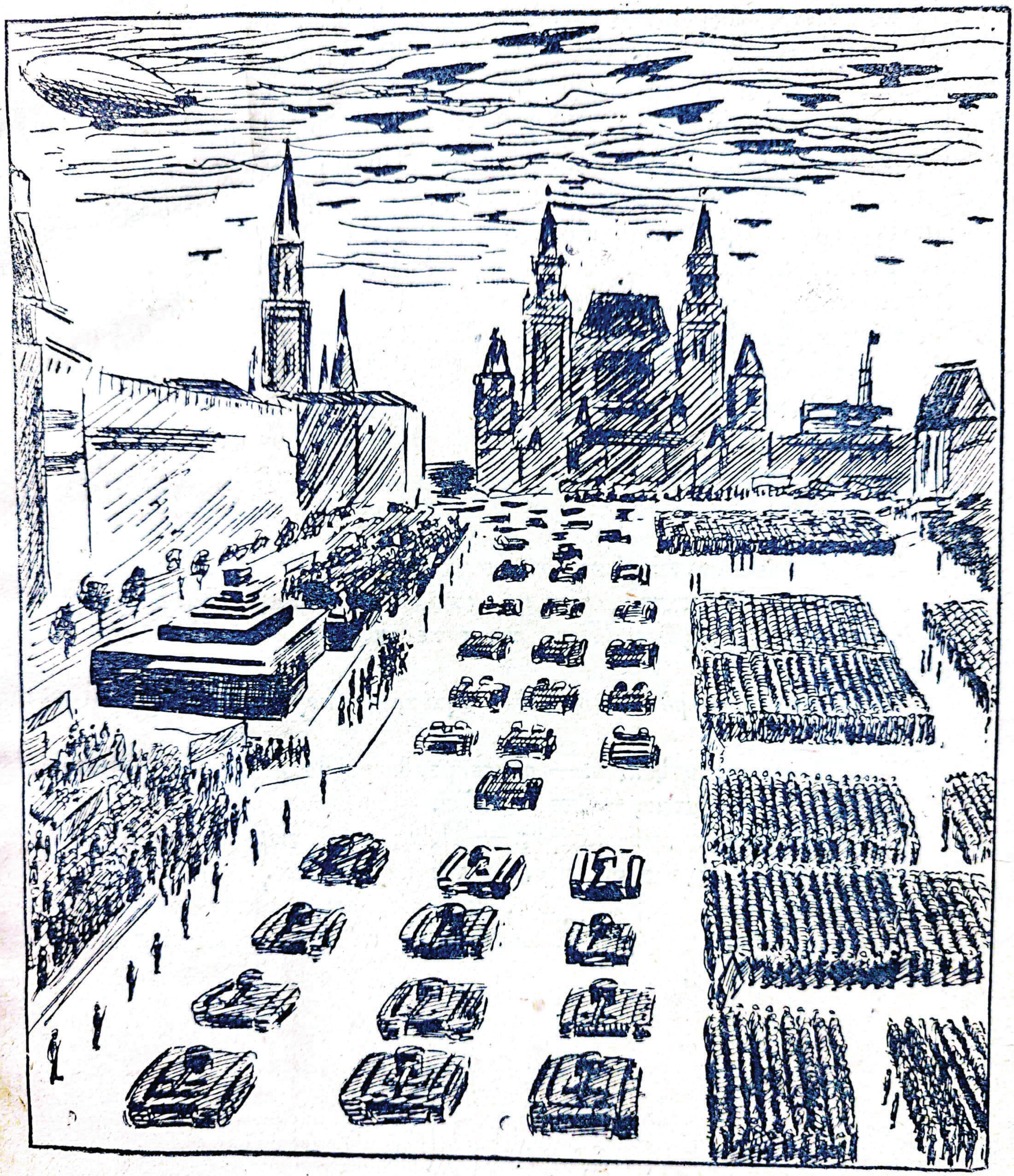
Ο ςτρατος ανταπέδοςε τον χερετιζμο με μια μιριόςτομι φονι.

— Γιάςυ! Γιάςυ! — φόναχςε ο Γιύλιχ. Μα αφτον χανένας δεν τον άχυςε. Κε άχςαφνα ο Γιύλιχ τρόμαχςε. Παρ'ολίγο να πέςι απτυς όμυς τυ πατέρα-τυ. Στο Γιύλιχ φάνιχε, ότι ο υρανος χτίπιςε με τι γι ςαν παλαμάχια. Ιταν ι χρότι τον χανονιον πυ ρίχτιχαν απτο Κρεμλίνο. Εχατον μία φορα πιροβόλιςε το χανόνι. Εχατον μία φορες χτιπίθιχε ο υρανος με τι γι. Μετα στι μέςι τις πλατίας βγίχανε εχατο μαέςτρι, χίλιι τιμπανιςτες χε διο χιλιάδες ςαλπιγκτες. Ο χιριότερος μαέςτρος — χαπελμέςτερ ανέβιχε ςτο βάθρο. Ο χιριότερος χομαντίρος τις παρέλαςις ίπςοςε τι ςπάθα. Κε ο χιριότερος μαέςτρος ίπςοςε τι βέργα-τυ. Κε μετα όλι μαζι ι εχατο μαέςτρι ίπςοςαν τις βέργες-τυς.

— Προς το πανιγιριχο μάρς! — φόναχςε ο χιριότερος χομαντίρος.

— Προς το πανιγιριχο μάρς! — επανέλαβαν όλι ι χομαντίρι ςτιν Κόχινι πλατία.

— Εμπρος μάρς! προςτάζι ο χιριότερος χομαντίρος χε χυνάι τι ςπάθα. Κε όλι ι χομαντίρι επαναλαμβάνυν το πρόςταγμα. Κε ο χιριότερος μαέςτρος χυνάι τιν βέργα, χε ι εχατο μαέςτρι το επαναλαμβένυν αφτο.

Νά τα χίλι-τυς φυςχόνυν κε φισυν,
Κ' ι τρομπέτες γίρο αντιχυν.
Εμπρος — Μάρς! Το πεζικο βαδίζι,
Κε το μοτορ παντυ βυίζι.
Πετυν τα ατςαλένια τα πυλια...
Κε κι μαχρια αςτράφτυνε ςπαθια:
Με ςταθερο το βίμα πάι το ιπικο,
Κε πίςο-τυ το πιροβολικο.
Χοροπιδαν τα χάρα ςαν τρελα.
Τα τάνκς αράδα τρέχυνε γοργα.
Στα χάρα πολιβόλα αρματομένα,
Αεροπλάνα ςτον υρανο αρμαθιαςμένα.
Γιαλίζυν ςτον ίλιο τα φτερα:
Πετάι ι μίρα ςτα πςιλα.

Πελόρια, παντυ ιχυν —
Τα βομβαρδιςτικα γερα χροτυν...
Πετάνε, ςέρνοντε, μυνκρίζυν,
Εδο πυ ο Βοροςίλοφ.
Πυ ο Μπλύχερ κε Μπυντιόνι
Τα τάγματα καλοςορίζυν.
Κε ο ςτρατος παράτα,
Περνάι απτι ςτράτα.
Βαδίζυν λόχι ςτι ςιρα,
Ομορφα, χαμαροτα,
Βαδίζι, πάι το ιπικο,
Πίςο κε το πεζικο.
Ολι φονάζυν ςτον εχθρο:
,,Τί, βλέπις;
Λιπον, αφτο!"

Εδο ο Γιύλιχ αντελίφθιχε, ότι χοντα ςτο μαφςολίο τυ Λένιν ςτέκονταν κάπιι κίριι κε αχςιοματικι. Ι κίριι φορύςαν ςτα κεφάλια ιψίπςιλα. Ι αχςιοματικι με ςτολες κε επομίδες. Τέτιυς κιρίυς κε αχςιοματικυς ο Γιύλιχ ίδε μόνο ςτις ικόνες.

— Μπαμπα, — ρότιχςε ο Γιύλιχ ςιγανα, — μπαμπα, κε γιατι αφτυς δεν τυς μαζέβυν;

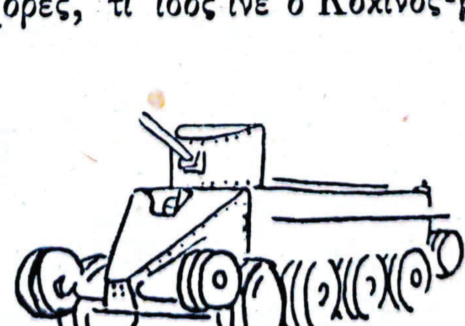
— Πύ να τυς μαζέψυν; — ρότιςε με θαβμαζμο ο πατέρας.

— Πύ; ςτιν μιλίτςια, — ίπε ο Γιύλιχ.

— Πιόν; — ρότιχςε ο πατέρας. — Πιόν ςτι μιλίτςια;

— Α να εκίνυς τυς ςτρατιγυς κε τυς καπιταλιςτες.

Κυτος ίςε, αφτι ίνε μυςαφίριδες, κςένι πρέζβις. Ας παν να βλέπυν κε να διγύντε ς' όλες τις χόρες, τί ίδος ίνε ο Κόχινός-μας ςτρατος κε πόςο ιςχιρος έγινε. Κατάλαβες;

Ο Μπυντιόνι ςτυς ιμερολογίτες.

Τιν άλι μέρα ο ςίντροφος Μπυντιόνι ίλθε ς' αφτι τιν φάμπριxα, όπυ δύλεβαν ι πατέρες τον Ιμερολογίτον. Ι φάμπριxα πολι xαλα εργάζονταν, xε ο Σεμεν Μιχάιλοβιτς Μπυντιόνι ίλθε να ςινχαρι τυς υντάρνιxυς. Αφτος βγίxε απτο αφτοxίνιτο. Ι υντάρνιxι μαζέφτιxαν ςτο xλυπ. Ο Μπυντιόνι έβγαλε ςτυς υντάρνιxυς λόγο.

Αxςαφνα ςτι ςxινι βγίxαν ι Ιμερολογίτες Μάρτα xε Μάιγια. Ιταν λίγο φοβιζμένι. Ιταν πάρα πολι λαος.

— Σίντροφε Μπυντιόνι, — ίπε ι Μάιγια xε ςόπαςε.

— Εγο ίμε ο Μπυντιόνι, — ίπε ο Σεμεν Μιχάιλοβιτς.

— Μπάρμπα Μπυντιόνι, ι θία Σίμα . . . — άρχιςε ι Μάρτα, μα ι Μάιγια τιν διέxοπςε:

Εμις, όλα τα πεδια, ςας παραxαλύμε να έλθιτε ς' εμας μυςαφίρις ςτον πεδιxο xίπο. Εμις εxι θα έχυμε παρέλαςι.

— Κε ςτι διxί-μας παρέλαςι θα αφίνυν xε xοριτςάxια, — ίπε ι Μάρτα.

— Κε μις θέλυμε, ο Μπυντιόνι να ίνε ς' εμας πραγματιxος.

— Λιπον, ςίντροφι, — ίπε ο Μπυντιόνι ςτυς υντάρνιxυς, — μα πυ τα πεδια με φονάζυν, δεν μπορο να αντιςταθο. Παραδίδυμε. Πιγένο. Πάμε. Οδιγίςτε-με.

Κε ο Μπυντιόνι πίρε απτο χέρι τυς Ιμερολογίτες. Αφτι βγίxανε απτο Κλυπ ςτο δρόμο. Απ' όλο το δρόμο έτρεχςαν, να ιδύνε τον Μπυντιόνι. Σ' όλο το δρόμο αxύονταν φονες: «Ο Μπυντιόνι, ο Μπυντιόνι έρχετε!»

Κε ι Ιμερολογίτες με ςοβαρότιτα οδιγύςανε τον Σεμεν Μιχάιλοβιτς απτα χέρια. Κε απο πίςο-τυς ςιγανα έρχονταν το αφτοxίνιτο τυ Μπυντιόνι.

Ετςι αφτι ίλθανε ςτον πεδιxο xίπο. Μπίxανε απτιν xιρία ίςοδο. Ι θία Σίμα ιποδέχτιxε το ςίντροφο Μπυντιόνι. Τα πεδια τον ίχανε xιxλόςι.

— Μπάρμπα, εςις αλίθια ίςτε ο Μπυντιόνι; — ρότιxςαν τα πεδια.

— Λόγο τιμις, — ίπε ο Μπυντιόνι.

— Κε γιατί χορις άλογο;

— Εδο άλογο δεν περνάι, απίντιςε ο Σεμεν Μιχάιλοβιτς.

— Κε γιατί χορις ςπάθα — γιαταγάνι;

— Στις ςινελέφςις δεν πιγένυν με ςπάθες, — ίπε ο Μπυντιόνι. Εγο με τυς υντάρνιxυς xάνο φιλίες, xε όχι πόλεμο. Αλίθια;

— Αχ, πόςυς ρόμπυς έχις στο γιακά-ςυ! ίπε ένα πεδι κε μέτριςε απο τέςερυς ρόμπυς ςε κάθε πλεβρα τυ γιακα.

— Κε πόςα παράςιμα! — φόναχςε άλο κε μέτριςε τα τέςερα παράςιμα τις κόκινις ςιμέας.

— Μ' όλα τάφτα εςις δεν ίςτε ο πραγματικος, — ίπε ο πιζματάρις Αβγυςτ. — Ο πραγματικος Μπυντιόνι ίνε ςπυδέος ςτρατιγος. Κε μίπος ςτρατιγος μπορι να πιγένι ςτον πεδικο κίπο;

— Εμις δεν έχυμε ςτρατιγυς! ίπαν όλα τα πεδια, μαζι. Ο Μπυντιόνι καθόλυ δεν ίνε ςτρατιγος. Αφτος ίνε ο πιο ανότερος ςτιν κόκινι καβαλαρία.

— Σοςτα, — ίπε ο Μπυντιόνι — μπράβο, πεδια. Αν δεν πιςτέβετε, ότι εγο δεν ίμε ο πραγματικος Μπυντιόνι, μπορίτε να νκίκςετε έςτο κε τα μυςτάκια.

Κε όλα τα πεδια με τι ςιρα ένκιχςαν τα μυςτάκια τυ ςιντρόφυ Μπυντιόνι.

— Κε μ'όλα τάφτα εςις μιάζετε, ίπε ο Γιύλικ.

— Με πιόν μιάζο;

— Οπος ίνε ζογραφιζμένο ςτις ικόνες... Εμις εςας επίςις ςας ζογραφίςαμε, κε ι Μάιγια, κε ο Αβγυςτ, όλι.

Εδο ι ιμερολογίτες έδιχςαν τις ικόνες-τυς.

Το πορτρέτο τυ ςιντρόφυ Μπυντιόνι καβάλα ςτο άλογο δεν τον έδιχνε κε τόςο καλα. Τα μυςτάκια τυ Μπυντιόνι φιτρόνανε απτα μάτια κε τα χέρια, λιανα ςαν τιν κλοςτι. Το άλογο έμιαζε περιςότερο με ακρίδα. Μονάχα ι ρόμπι ίταν ςοςτα φκιαζμένι. Μα τυ ςιντρόφυ Μπυντιόνι τυ άρεςαν τα πορτρέτα. Αφτος χαμογέλαςε κε ίπε:

— Θαβμάςια. Δεν πιράζι, πυ δεν μιάζι πολι. Θα μάθετε. Μα όςο για τυς ρόμπυς, ίνε με ακρίβια.

Τα πεδια πολι γλίγορα έπιαςαν φιλία με τον Μπυντιόνι. Τυ δίχςανε όλα τα πεγνιδάκια-τυς, όλα τα δομάτια τυ πεδικυ κίπυ: κε τυς κιτόνες, κε το εργατικο δομάτιο, κε το αναγνοςτίριο, κε το νιφτίριο. Κε ι ιμερολογίτες μάλιςτα ςιζίτιςαν με τον Μπυντιόνι, για το πιος ίνε ανότερος: ο κραςνοαρμέος, ο μιλιτςιονέρος, ο αεροπόρος ίτε ο νάφτις. Ο ςίντροφος Μπυντιόνι απίντιςε επίςις έτςι, όπος κε ι θία Σίμα: „Ολι χριάζοντε, κανένας δεν ίνε ανότερος".

Μετα άρχιςε ι παρέλαςι. Αφτι ίταν θαβμάςια παρέλαςι. Σ'αφτι πίραν μέρος όλα τα πεδια κε ι Ιμερολογίτες. Κε διέφθινε τιν παρέλαςι ο ίδιος ο ςίντροφος Μπυντιόνι.

Ολα ίταν όπος στιν Κόκινι πλατία. „Μυςικι!" ίπε ο Σεμεν Μιχάιλοβιτς. Κε ι θία Σίμα κάθιςε στο πιάνο. „Ι μυςαφίριδες στο βίμα", χαμογέλαςε ι θία Σίμα. Κε ι μυςαφίριδες-γονις κάθιςαν στα ςκαμνια κατα μίκος τυ τίχυ. Ανάμεςα απ'αφτυς ίταν ο ςίντροφος Μπυγροφ.

— Α νά αφτος θα ίνε κςένος πρεζβεφτις! — φόναkςε ο Γιύλικ κε έδικςε τον γερμανο μιχανικο Μπεργ. Ο μιχανικος Μπεργ ςιμφόνιςε να ίνε πρεζβεφτις.

Ολα τα πεδια φόρεςαν Μπυντιονοφικες περικεφαλέες με κόκινα άςτρα. Πίρανε τα πεγνιδίςια όπλα κε τις ςιμεύλες.

— Ιμαςτε Μπυντιονιςτες! — φόναkςαν τα πεδια.

— Μιν βιάζεςτε, — ίπαν χαμογελόντας ι γονις. — Θα γίνετε μπυντιονιςτες. Αλα τόρα ίςτε ακόμα Μπυντιονάκια. Ι ιμερολογίτες καβαλίκεψαν τα καρεκλάκια ανάποδα. Αφτο ίταν το κόκινο ιπικο. Ιθελαν κε για τον Μπυντιόνι να δόςυν ένα τέτιο άλογο. Μα γι' αφτον όλα ίτανε μικρα. Μερικα πεδια φόρεςαν πεγνιδίςιες μάςκες — προτιβογάζι, αφτο ίταν το χιμικο ςίνταγμα. Αλα πεδια ανα τρία καθίςανε ςε ςκαμνια, αφτα ίτανε τα τανκς. Αλα φόρεςαν τενίες κε κόκινυς ςταβρυς, αφτα ίτανε ι ιγιονόμι. Απτο ντιβάνι κρέμαςαν μοντέλα αεροπλάνον κε ντιριζαπλ.

— Παρέλαςι, προςοχι! — πρόςταkςε ο Μπυντιόνι. Κε όλι ιςίχαςαν.

— Κλίνατε επι δεkςια! - φόναkςε ο Μπυντιόνι. Κε όλι γίριςαν προς τα δεkςια. Μονάχα ο Αβγυςτ δεν κατάλαβε κε γίριςε προς τα αριςτερα. Απτιν ταραχί-τυ κοκίνιςε το δεkςιο αφτι.

— Πύ ςε τρόι το δεkςί-ςυ αφτι; — Ρότιςε ο Μπυντιόνι.

— Εδο, ίπε ο Αβγυςτ κε γίριςε προς τα εκι, όπυ τον έτρογε το δεkςιο αφτι.

— Πανιγιρικο μαρς! — πρόςταkςε ο ςίντροφος Μπυντιόνι κε έκανε ςχίμα. Σε απόςταςι τριον καρεκλιον, εμπρος... μάρς!

Ι θία Σίμα έπεkςε το μαρς τυ Μπυντιόνι „Αδέρφι-μας Μπυντιόνι, μαζίμας ο λαος", — τραγύδιςαν τα πεδια. Κε άρχιςε ι παρέλαςι.

Εμπρος μαρς! Το πεζικο βαδίζι.
Κάτι ακύετε, κάτι βυίζι,
Σαν νἄνε ιπικο,
ςαν νἄνε πιροβολικο,
Κε ςτρατος παράτα
Περνάι απτι ςτράτα.

— Εν, διο, εν... Εν, διο, εν...

— Καλα βαδίζετε πεδια! — φόναχσε ο ςίντροφος Μπουντιόνι.

— Ιπερετόμε τον εργατικο λαο! — απίντιςαν τα πεδια.

Τυ Γιύλιχ τυ φάνιχε πιο ορέα ι παρέλαςι, απ' ότι χε ςτιν Κόκινι πλατία.

Παρέλαςε ςτα χαρεχλάκια ι καβαλαρία τον Ιμερολογίτον. Κινίθικαν τα τανκς ςκαμνάκια. Βρόντιςε το μάρς. Βιμάτιςαν ι χιμικι κε ι ιγιονόμι. Ανιχςαν ι ςιμέες, χυνίθικε το ντιριζάπλι. ,,Υρα!" φόναχςαν τα πεδια. Ι γονις κςεςικόθικαν απτις θέςις. Αφτι επίςις φόναχςαν ,,Υρα" κε χιροχρότιςαν.

Κε ο ςίντροφος Μπουντιόνι φόναχςε ,,Υρα" κε απέδοςε τις τιμες.

— Αφτο ίνε περίεργο! — φόναχςε δινατα ο μιχανικος Μπεργ, ο οπίος παρέςτινε τον πρεζβεφτι. — Αφτο ίνε περίεργο. Μεγάλος, ένδοχςος ςτρατιγος φχιάνι τον εαφτό-τυ πεγνίδι για τα πεδια τον εργατον. Αφτο ίνε πολι περίεργο.

— Κε τίποτε το περίεργο δεν ιπάρχι εδο πέρα, — απίντιςε ο ςίντροφος Μπυγροφ. Κε ο ςτρατος ίνε δικός-μας, κε τα πεδια ίνε δικά-μας.

— Αφτι ι περίεργι ιςτορία ίνε άλο τόςο περίεργι, γιατι ς' αφτίνα δεν ιπάρχι τίποτα το περίεργο για ςας, — ίπε ο μιχανικος. Αφτος επίςις άςχιμα μιλόςε τα ρύςικα.

Τα Μπυντιονάκια τέλιοςαν τιν παρέλαςι.

Переводчик: .Б СЕВЕРИС

Ответ. редактор А. ПРИНОС

Техредактор Г. МИЛИДИ

Сдано в набор 10-IV—1935 г. Издание № 151. Формат бумаги 82,5x109|16. Тираж 3090.
Подписано в печать 23-IV—1935 г. Уполкрайлит М—01520. Об'ем 1 печ. листа. Знаков в 1 печ. л. 42.000
Заказ № 707.

Типография и переплетная „Коммунистис". Ростов на Дону 1935 г.

Τιμὴ 60 κ.
Цена 60 к.

На греческом языке

Л. Касиль

БУДЕНЫШИ

—

СКЛАД ИЗДАНИЯ:
Московская 53 Ростов н-Д.
КНИГОЦЕНТР